

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ගැසට් පත්‍රය

අති විශේෂ

අංක 1789/12 – 2012 දෙසැම්බර් 17 වැනි සඳුදා – 2012.12.17

(රජයේ බලයපිට ප්‍රසිද්ධ කරන ලදී)

I වැනි කොටස: (I) වැනි ඡේදය – සාමාන්‍ය

ආණ්ඩුවේ නිවේදන

මගේ අංකය: IR/10/45/2008.

කාර්මික ආරාමුල් පනත 131 වන අධිකාරය

131 වන අධිකාරය වන සංශෝධිත කාර්මික ආරාමුල් පනතේ 4(1) වගන්තිය යටතේ 2010.04.21 දිනැති හා අංක 1650/16 දරන ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ අතිවිශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ ප්‍රසිද්ධ කරන ලද 2010.03.31 දින දරන නියෝගයෙන්, එක් පාර්ශ්වයක් වශයෙන් කටුගස්තොට, කුරුණෑගල පාර, අංක 3/182 හි පදිංචි කේ. එම්. ජී. අබේසිංහ බණ්ඩාර මහතා හා අනෙක් පාර්ශ්වය වශයෙන් කොළඹ 02, ශ්‍රීමත් චිත්තම්පලම් ඒ ගාඩිනර් මාවත, අංක 50 හි පිහිටි ලංකා විදුලිබල මණ්ඩලය අතර පවත්නා කාර්මික ආරාමුල් බේරුම් කිරීමෙන් සමර්පයකට පත් කිරීම සඳහා යොමු කරන ලදුව, බේරුම්කරු විසින් මා වෙත එවා ඇති 2012.11.14 දිනැති ප්‍රදානය එම පනතේ 18(1) වගන්තිය යටතේ මෙයින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබේ.

වී. බී. පී. කේ. විරසිංහ,
කම්කරු කොමසාරිස්.

2012 දෙසැම්බර් මස 03 වැනි දින,
කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව,
කොළඹ 05.
කාර්මික අධිකරණයේ දී ය.

එක් පාර්ශ්වයක් වශයෙන්

කේ. එම්. ජී. අබේසිංහ බණ්ඩාර මහතා, අංක 3/182, කුරුණෑගල පාර, කටුගස්තොට.

එරෙහිව

නඩු අංකය: ඒ 3329

අනෙක් පාර්ශ්වය වශයෙන්

ලංකා විදුලිබල මණ්ඩලය, අංක 50, ශ්‍රීමත් චිත්තම්පලම් ඒ ගාඩිනර් මාවත, කොළඹ 02.

ප්‍රදානය

කම්කරු සබඳතා සහ මිනිස්බල අමාත්‍ය ගරු අනාවැද සෙනෙවිරත්න වන මම විසින් 1957 අංක 14 හා 1957 අංක 62 හා 1962 අංක 4 හා 1968 අංක 39 (1968 අංක 37 දරන කාර්මික ආරවුල (විශේෂ ප්‍රතිපාදන) පනත සමඟ කියැවෙන) දරන පනත් වලින් සංශෝධිත වූ ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණපනත් වල 131 වන පරිච්ඡේදය (1956 ප්‍රතිශෝධිත මුද්‍රණය) වන කාර්මික ආරවුල් පනතේ 4(1) වන වගන්තියෙන් ඔහු වෙත පැවරී ඇති බලතල අනුව එකී ආරවුල බේරුම් කිරීමෙන් සමථයකට පත්කිරීම සඳහා බේරුම්කරු වශයෙන් ඔහුගේ 2010.03.31 දිනැති නියෝගයෙන් මා පත් කර ඇත.

කම්කරු කොමසාරිස් තුමාගේ ඉහත සඳහන් 2010.03.16 වැනි දින දරන යොමුවට අනුව ප්‍රධාන වශයෙන් සැලකිල්ලට ගත යුතු කරුණ වන්නේ මෙහි ඉල්ලුම්කර කේ. එම්. ජී. අබේසිංහ බණ්ඩාර මහතා ලංකා විදුලිබල මණ්ඩලය විසින් විනය පරීක්ෂණයක් පවත්වා ඉන් අනතුරුව 2003.05.26 සිට 2006.09.14 දින දක්වා වූ කාල සීමාව තුළ සේවයෙන් පහකර තැබීම නිසා ඔහුට අසාධාරණයක් සිදු වූයේ ද? යන්නයි.

ඉල්ලුම්කරු විසින් තම පළමු ප්‍රකාශය 07.05.2010 දින ද දෙවන ප්‍රකාශය 14.06.2010 දින ද ඉදිරිපත් කර ඇත. සේව්‍යෝජක පාර්ශ්වයේ පළමු ප්‍රකාශය 04.05.2010 දින හා දෙවන ප්‍රකාශය 22.06.2010 වැනි දින ඉදිරිපත් කර ඇත.

2010.07.29 වැනි දින පාර්ශ්වකරුවන්ට මෙම බේරුම්කරණය සම්බන්ධයෙන් කම්කරු කොමසාරිස්තුමාගේ ඉහත කී යොමුවේ කරුණු කියා දීමෙන් පසුව නඩු විභාගය ආරම්භ කරන ලදී.

මෙසේ ආරම්භ කරන ලද නඩු විභාගයේ සාක්ෂි සටහන් අපැහැදිලි බව පාර්ශ්වකරුවන් කියා සිටි බැවින් ද, නැවත මුල සිට සාක්ෂි සටහන් කිරීම ආරම්භ කරන ලෙස ඉල්ලා සිටි හෙයින් ද 2010.08.30 වැනි දින නැවත මුල සිට නඩු විභාගය ආරම්භ කිරීමට තීරණය කරන ලදී.

ඉහත කී තීරණය අනුව 2011.01.17 වැනි දින නැවත ආරම්භ කර නඩු විභාගය පවත්වා ගෙන යන ලදී. පළමුවෙන් ඉල්ලුම්කරුගේ මූලික සාක්ෂි ද, අනතුරුව සේව්‍යෝජක පාර්ශ්වය විසින් හරස් ප්‍රශ්න කිරීම ද, සටහන් කරගන්නා ලද අතර අවසානයේ දී ඉල්ලුම්කරු පාර්ශ්වයෙන් නැවත ප්‍රශ්න කිරීම ද සටහන් කරන ලදී. පාර්ශ්වකරුවන් විසින් ඉදිරිපත් කර ඇති පළමු සහ දෙවන ප්‍රකාශ වලින් සහ නඩු විභාගයේ දී ඉදිරිපත් කළ සාක්ෂිවලින් හෙළිදරව් වන්නේ ඉල්ලුම්කරු සේවයේ යෙදී සිටි සේවා ස්ථානයේ අදාළ කාලය තුළ යම් විනය විරෝධී හෝ විෂමාචාර ක්‍රියාවන් සිදුවී ඇති බවත්, ඒ සම්බන්ධයෙන් ඉල්ලුම්කරු ඇතුළුව 6 දෙනෙකුට විරුද්ධව වෙන් වෙන්ව විනය පරීක්ෂණය පැවැත්වී ඇති බවත්ය. එයින් අනතුරුව 2002.05.24 දිනැති චෝදනා පත්‍රයේ සඳහන් සියලුම චෝදනාවලට ඉල්ලුම්කරු සේවක මහතා වැරදිකරු වී ඇති බව සඳහන් කරමින් “A-5” ලිපියෙන් ඉල්ලුම්කරු සේවයෙන් පහකර ඇති බවයි.

ඉල්ලුම්කරු තම සාක්ෂියෙන් ඉහත කී විනය පරීක්ෂණය ආයතනයේ පිළිගත් විනයානුකූල ක්‍රියා පටිපාටියට අනුකූලව සිදුනොවූ බැවින් තමන්ට එයින් අයුක්තියක් හා අසාධාරණයක් සිදුවී ඇති බව කියා සිටී. එසේ කීමට හේතු වී ඇත්තේ “වූදිනයන්ට ඔවුන්ගේ නිවැරදිතාවය තහවුරු කිරීමට අවශ්‍ය ලේඛන ආයතනය විසින් සැපයීම කළ යුතු අතර, විනය බලධාරියා වන සාමාන්‍යාධිකාරීතුමා ද ඒ බව වාචිකව පැවසුව නමුත් එම නිදහසට කරුණු පෙන්වා දීමේ ලේඛන සහාගත නොකොට ඒ අනුව ඔබට අගතියක් කරන්නේ නැති බවට සහතිකයක් ලබා දීලා සම්පූර්ණ වශයෙන්ම වෙනස් තීරණයක් සේවයෙන් පහ කිරීමට ලක් කිරීමෙන් කළා” යැයි ද කියා සිටී.

මෙම කරුණු විනය පරීක්ෂණයේ දී විවාදාත්මක කරුණක් වී දීර්ඝ වශයෙන් විවාදයට භාජනය වී ඇත. (“A-16” ලේඛනය 57 පිටුව) එයින් පසු විනය නිලධාරී තැනගේ තීරණයේ මෙසේ සඳහන් වේ. “මේ සම්බන්ධයෙන් මා දෙපාර්ශ්වයේම ඉදිරිපත් කළ කරුණු ගැන සවන් දීමෙන් පසුව දැනට මෙම විධිමත් විනය පරීක්ෂණයේ අවසාන අදියරට පැමිණ ඇති බැවින් හා ආයතන සංග්‍රහයේ 21:10 යටතේ විනිශ්චය සභාව නිගමනයකට එළඹිය යුත්තේ එම සභාවට ඉදිරිපත් වූ හෝ ලබාගත හැකි වූ භෞදම සාක්ෂි අනුවය. එම සාක්ෂි අධිකරණයට ද පිළිගත හැකි ද නැද්ද යන්න ගැන මෙහිදී සැලකිලිමත් විය යුතු නොවේ. එම නිසා දෙපාර්ශ්වය ඉදිරිපත් කළ කරුණු මම පිළිගන්නා අතර ඉල්ලා සිටි ලේඛන ඉදිරිපත් නොවීමෙන් කිසිම අගතියක් වූදින නිලධාරී මහතාට සිදු නොවීමට වගබලා ගන්නා බව දන්වා සිටිමි.” යනුවෙනි. (“A-16” ලේඛනය 58 පිටුව)

විනය පරීක්ෂණ නිලධාරී මහතා ඉහත කී ලෙස ප්‍රකාශ කිරීමේ හේතුවෙන්ම ඉහත කී ප්‍රකාශය කිරීම නිසාම වූදින සේවක මහතා සියලුම චෝදනා වලින් නිදොස් කර, නිදහස් කිරීමට බැඳී සිටින්නේ යැයි නිගමනයකට එළඹීම යුක්ති සහගත නොවන්නේය.

විනය පරීක්ෂණය අවසානයේ දී එකී විනය පරීක්ෂණය පැවැත්වූ ආකාරය පිළිබඳ සැකීමකට පත්වන බවට වූදින සේවක මහතා පිළිගෙන ඇත. (නඩු විභාග වාර්තාව 122 පිටුව)

මෙම බේරුම්කරණයේ දී පවත්වන ලද නඩු විභාගයේ දී හෙළි වූයේ ඉහත කී විනය පරීක්ෂණය අවසානයේ දී දෙන ලද තීන්දුවෙන් වූදින සේවක මහතා අතෘප්තියට පත්වීමට හේතු වී ඇත්තේ විනය පරීක්ෂණ නිලධාරී මහතා විසින් කරන ලද ඉහත සඳහන් ප්‍රකාශය නිසා පමණක්ම වන බවයි. මෙවන් විනය පරීක්ෂණයෙන් දෙන ලද තීන්දුවකින් අතෘප්තියට පත්වන පාර්ශ්වය විසින් ගතයුතු ඊළඟ පියවර වන්නේ කම්කරු විනිශ්චය සභාව වෙත එම තීන්දුවට විරුද්ධව අභියාචනයක් ඉදිරිපත් කිරීමයි. වූදින සේවක මහතා මේ අනුව මහනුවර කම්කරු විනිශ්චය සභාව වෙත තම අභියාචනය අංක 3/133/2003 දරන නඩුවෙන් ඉදිරිපත් කර ඇත. එහි තීන්දුව “A-6” ලෙස ලකුණු කර ඉදිරිපත් කර ඇත.

ඉහත කී නඩුවේ දී මහනුවර කම්කරු විනිශ්චය සභාවේ ගරු සභාපතිතුමාගේ 2008.12.02 වැනි දින දරන නියෝගයෙන් වූදින සේවක මහතාගේ ඉල්ලුම් පත්‍රය නිශ්ප්‍රභා කර ඇත. එකී නියෝගයේ (A-6) වැඩිදුරටත් “..... නමුත් තමන් පිළිගන්නා ලද යම් යම් ප්‍රතිකර්මවල යම් යම් කොන්දේසි එක පාර්ශ්වික ලෙස ප්‍රතික්ෂේප කරමින් විවිධ ආයතනයන් වෙත එකම ප්‍රශ්නය දිගින් දිගටම ඉදිරිපත් කිරීමේ ඉල්ලුම්කරුගේ ක්‍රියා කලාපය සාධාරණත්වයේ අධිකරණයක් ලෙස මෙම අධිකරණයට අනුමත කළ නොහැක. තම දීර්ඝ ලිඛිත දේශන මගින් ඉල්ලුම්කරු සඳහන් කර ඇති ආකාරයට වගදන්තරකාර මණ්ඩලයෙන් මෙන්ම, තමාට එරෙහි විනය පරීක්ෂණය පවත්වන ලද පරීක්ෂණ නිලධාරීගෙන් ද බලවත් අකටයුත්තක් සිදුවූයේ නම් මෙම අධිකරණය ඉදිරියේ නඩු කටයුත්තේ දී එම කරුණු සනාථ කර (ඔහුගේ ස්ථාවරය නිවැරදි නම්) පසු වේතන සමග නැවත රැකියාව ඇතුළු සහන ලබා ගැනීමේ අවස්ථාව ඔහුට විවෘතව තිබුණි.”

මෙයින් පැහැදිලි වන්නේ විනය පරීක්ෂණයේදී වූදින සේවක මහතාට සිදුවූනා යැයි කියනු ලබන අසාධාරණය පිළිබඳ කරුණු මෙම කම්කරු විනිශ්චය සභාව ඉදිරියේ පැවැත්වූ නඩුවට ඉදිරිපත් කර නොමැති බවයි. වැඩිදුරටත් එකී තීන්දුවෙන් කියා සිටින්නේ එසේ ඔහුට අසාධාරණයක් සිදුවී තිබුණේ නම් එම කරුණු කම්කරු විනිශ්චය සභාව ඉදිරියේදී එය සනාථ කර පසු වේතනා සමග නැවත රැකියාව ඇතුළු සහන ලබා ගැනීමේ අවස්ථාවක් වූදින සේවක මහතාට තිබුණ බවයි.

වූදින සේවක මහතා කම්කරු විනිශ්චය සභාවට අමතරව, ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාව සහ ශ්‍රී ලංකා ජනරජයේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය ආදී අධිකරණයන් වෙත තම නඩුව ඉදිරිපත් කර ඇත. එයින් මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාව එකී ඉල්ලීම භාර ගැනීම ප්‍රතික්ෂේප කර ඇති අතර ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේදී වූදින සේවක මහතා විසින්ම තම නඩුව ඉල්ලා අස්කර ගෙන ඇත.

ඉහත කී සියලුම අධිකරණයක දීම ඔහු විසින් ඉදිරිපත් කර ඇත්තේ තමන් විසින්ම නිර්මාණය කර ගන්නා ලද නඩුනීත්තකි. එනම් දේශපාලන පළිගැනීමේ කමිටුවේ තීරණයට අනුව සේවක පාර්ශ්වයේ අතිරේක සාමාන්‍යාධිකාරීවරයා විසින් කරන ලද සේවයේ පිහිටුවීම විනය පරීක්ෂණයේ තීරණය බැහැර කරමින් කර ඇති නැවත සේවයේ පිහිටුවීමක් ලෙසටත් අර්ථකථනය කරමින් නිර්මාණය කරන ලද ගැටළු සහගත තත්ත්වයයි. (A9 සහ A10 ලේඛන).

යම්කිසි සේවා ස්ථානයක සේවකයෙකු එහි සේවයේ යෙදී සිටියදී කරන විනය විරෝධී හෝ නීති විරෝධී කටයුතු පිළිබඳ විනය පරීක්ෂණයක් පැවැත්වීම හෝ ඒ විනය පරීක්ෂණ තීරණයට අනුව දඬුවමක් ලබා දීම කිසිසේත්ම එම සේවකයාට කරන අසාධාරණයක් හෝ අයුක්තියක් ලෙස සැලකිය නොහැකිය.

ඒ අනුව ඉහත කී වූදින සේවක මහතාට විරුද්ධව පවත්වන ලද විනය පරීක්ෂණය හෝ එයින් අනතුරුව එළඹී තීරණය ද ඔහුට විරුද්ධව කරන ලද අසාධාරණයක් ලෙස සැලකිය නොහැකිය.

ඉහත කී තීන්දුවට විරුද්ධව වූදින සේවක මහතා තම නඩුව ඉහත කී අයුරින් කම්කරු විනිශ්චය සභාව, මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාව සහ ශ්‍රී ලංකා ජනරජයේ අභියාචනා අධිකරණය ආදී අධිකරණයන් වෙත ඉදිරිපත් කර සිටිය ද ඒ කිසිදු අධිකරණයකින් ඔහු එකී චෝදනාවන්ට නිවැරදිකරු වන බවට තීරණය කර නොමැත. ඉල්ලුම්කාර වූදින සේවක මහතාට විරුද්ධව පවත්වන්නට යෙදුනු විනය පරීක්ෂණයේදී ඔහු එකී චෝදනාපත්‍රයේ අඩංගු සියලුම චෝදනාවලට වැරදිකරු වන බවට තීරණය කිරීමෙන් අනතුරුව ඉල්ලුම්කාර සේවක මහතාගේ සේවය අත්හිටුවා ඇත. එම සේවක මහතා ඉහත කී අධිකරණ වලදී මෙන්ම මෙම බේරුම්කරණයේදී ඉල්ලා සිටින පරිදි ඔහුට “හිඟ වැටුප්, සේවා උසස්වීම්, අර්ථ සාධකය, සේවා භාරකාර අරමුදල, විශ්‍රාම වැටුප්” ආදිය අහිමි කිරීම සඳහා තීන්දුවක් ඇතුළත් කර නොමැත. මෙම බේරුම්කරණයේදී ද ඔහු නැවත සේවයේ පිහිටුවන ලෙසට ඉල්ලීමක් ඉදිරිපත් කර නොමැත. (ඉල්ලුම්කරුගේ 2010.05.07 දින පළමු ප්‍රකාශය බලන්න.)

මෙහිදී “(Sirinivasa Thero VS Saddhatissa thero – 63 NLR Page 31) නඩුවේදී “NO Court or Tribunal is entitled or has jurisdiction to grant relief to a party in excess of what is expressly prayed for in the application” යන සිද්ධාන්තය ද සැලකිල්ලට ගත යුතුව ඇත.

තව ද මෙම බේරුම්කරණයේදී ඉදිරිපත් කරන ලද සාක්ෂිවල ගණනා වැඩි බර අනුව සලකා බැලීමෙන් මෙහි ඉල්ලුම්කාර සේවක මහතා උක්ත විනය පරීක්ෂණය පැවැත්වීමෙන් අනතුරුව සේවයෙන් පහකර තැබීමෙන් ඔහුට අසාධාරණයක් සිදු වී ඇති බවට ඔප්පු වී නොමැති බැවින් ඒ අනුව ඔහුට කිසිදු සහනයක් ලබා ගැනීමේ අයිතියක් ද නොමැති බවට තීරණය කරමි.

එම් ආරිෆ්,
බේරුම්කරු.

2012 නොවැම්බර් 14

මගේ අංකය: අයිආර්/22/16/2009.

කාර්මික ආරාධුල් පනත 131 වන අධිකාරය

131 වන අධිකාරය වන සංශෝධිත කාර්මික ආරාධුල් පනතේ 4(1) වන වගන්තිය යටතේ 2012.03.19 දිනැති හා අංක 1750/6 දරන ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ අතිවිශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ ප්‍රසිද්ධ කරන ලද 2012.02.28 දින දරන නියෝගයෙන්, එක් පාර්ශ්වයක් වශයෙන් පිළිමතලාව, වට්ටප්පොළ, “වමිල වාස” හි පදිංචි ජී. බී. ගොභාගොඩ මයා, කැස්බෑව, දකුණු මාවත්තර, අංක 6/6 හි පදිංචි ආර්. එල්. එම්. බී. සෙනෙවිරත්න මයා හා අනෙක් පාර්ශ්වය වශයෙන් කොළඹ 05, කිරුල පාර, අංක 200 හි පිහිටි ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය අතර පවත්නා කාර්මික ආරාධුල් බේරුම්කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා යොමු කරන ලදුව, බේරුම්කරු විසින් මා වෙත එවා ඇති 2012.10.08 දිනැති ප්‍රදානය එම පනතේ 18(1) වගන්තිය යටතේ මෙයින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබේ.

වී. බී. පී. කේ. විරසිංහ,
කම්කරු කොමසාරිස්.

2012 දෙසැම්බර් මස 03 වැනි දින,
කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව,
කොළඹ 05.

කාර්මික අධිකරණයේ දී ය.

එක් පාර්ශ්වයක් වශයෙන්,

ජී. බී. ගොභාගොඩ මයා, “වමිල වාස”, වට්ටප්පොළ, පිළිමතලාව.

නඩු අංකය: ඒ 3445

ආර්. එල්. එම්. බී. සෙනෙවිරත්න මයා, අංක 6/6, දකුණු මාවත්තර, කැස්බෑව.

එරෙහිව

අනෙක් පාර්ශ්වය වශයෙන්,

ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය, අංක 200, කිරුල පාර, කොළඹ 05.

ප්‍රදානය

කම්කරු හා කම්කරු සබඳතා අමාත්‍ය ගරු ගාමිණී ලොකුගේ මහතා විසින් 1957 අංක 14 හා 1957 අංක 62 හා 1962 අංක 04 හා 1968 අංක 39 (1968 අංක 37 දරන කාර්මික ආරාධුල් (විශේෂ ප්‍රතිපාදන) පනත සමග කියැවෙන) දරන පනත්වලින් සංශෝධිත වූ ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අභ්‍යන්තරවල 131 වන පරිච්ඡේදය (1956 ප්‍රතිශෝධිත මුද්‍රණය) වන කාර්මික ආරාධුල් පනතේ 4(1) වගන්තියෙන් ඔහු වෙත පැවරී ඇති බලතල අනුව, එකී ආරාධුල් බේරුම්කිරීමෙන් සමථයකට පත්කිරීම සඳහා බේරුම්කරු වශයෙන් ඔහුගේ 2012.02.28 දිනැති නියෝගයෙන් මා පත් කර ඇත.

ඉහත සඳහන් පාර්ශ්වයන් අතර ඇති කාර්මික ආරාධුලට හේතු වී පවත්නා කරුණු වනුයේ,

“ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ සේවය කර දැනට විශ්‍රාම ගොස් සිටින ජී. බී. ගොභාගොඩ හා ආර්. එම්. එල්. බී. සෙනෙවිරත්න යන මහතන් දෙදෙනා IV ශ්‍රේණියට අදාළ උපරිම වැටුප් තලයේ නොපිහිටුවීමෙන් ඔවුනට යම් අගතියක් වූයේ ද, එසේ වූයේ නම් කුමන සහනයක් හිමිවිය යුතු ද යන්නත් වේ.”

පෙනී සිටීම:

මෙම නඩුවේ පළමු පාර්ශ්වය වන ජී. බී. ගොභාගොඩ හා ආර්. එම්. එල්. බී. සෙනෙවිරත්න යන අය වෙනුවෙන් නියෝජිත ඩී. බී. ජයසුන්දර යන අය පෙනී සිටින ලදී. දෙවන පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් සහකාර නීති නිලධාරී දිමුතු පනංගල හා යමුනා දහනායක මහත්මීන් හා රජයේ නීතිඥ ඩයනා කොඩිතුල්කු මෙනවිය පෙනී සිටින ලදී.

පාර්ශ්වකරුවන් විසින් අදාළ ලේඛන හා ප්‍රකාශ ඉදිරිපත් කිරීමෙන් අනතුරුව මෙම නඩුව විමසීම සඳහා නියම කරන ලදී. 2012.07.24 විභාගය ආරම්භ කිරීමට ප්‍රථම එදින මෙම නඩුව සමථය කර ගැනීම සඳහා හැකියාවක් ඇති ද යන්න සාකච්ඡා කරන ලද අතර, පළමු පාර්ශ්වය විසින් තම තමන්ට හිමිවිය යුතු හිඟ වැටුප් වශයෙන් ජී. බී. ගොභාගොඩ යන අයට රු. 74,237/- ද, ආර්. එම්. එල්. බී. සෙනෙවිරත්න යන අයට රු. 34,430/- ක් ද හිමිවිය යුතු බවට කරුණු ඉදිරිපත් කරන ලදී. වගඋත්තරකාර ආයතනය වෙනුවෙන් පෙනී සිටි නීතිඥවරය මෙම මුදල ලබාදීම මෙම නඩුව සමථය කිරීමට හැකියාවක් ඇද්ද යන්න සලකා බැලීමට එකඟත්වය පළ කරන ලදී.

අනතුරුව 2012.09.04 දෙවන පාර්ශ්වය මෙම නඩුව සමථය කර ගැනීම සඳහා ආයතනයෙන් ඉදිරිපත් කරන ලද ගිණුම් වාර්තාවල සඳහන් පරිදි ජී. බී. ගොභාගොඩ යන අයට රු. 74,237/- ක මුදලක් ද, ආර්. එම්. එල්. බී. සෙනෙවිරත්න යන අයට රු. 34,430/- ක් ද ලබාදීමට එකඟත්වය පළ කරන ලද අතර, ඉල්ලුම්කරුවන් ද එයට එකඟත්වය පළ කරන ලදී.

ඒ අනුව දෙවන පාර්ශ්වය විසින් එකී සමථය ප්‍රකාර ජී. බී. ගොභාගොඩ යන අයට රු. 74,237/- මුදල මහජන බැංකුවේ යුනියන් පෙදෙස ශාඛාවේ අංක 005111 හා 2012.10.04 දිනැති චෙක්පත ලබාදෙමින් ද, ආර්. එම්. එල්. බී. සෙනෙවිරත්න යන අයට හිමිවිය යුතු රු. 34,430/- මුදල සඳහා මහජන බැංකුවේ යුනියන් පෙදෙස ශාඛාවේ අංක 005110 හා 2012.10.04 දිනැති චෙක්පත ලබාදෙමින් ද 2012.10.08 වන දින මෙම නඩුව පාර්ශ්වකරුවන් අතරේ සමථයකට පත් විය.

ඒ අනුව මෙම සමථය යුක්ති සහගත හා සාධාරණ සමථයක් බවට මම නිගමනය කරමින් මෙම ප්‍රදානය කරමි.

එන්. ඒ. ජයවික්‍රම,
බේරුම්කරු.

2012 ඔක්තෝබර් මස 08 වන දින.

01 – 30

මගේ අංකය IR/10/03/2008.

කාර්මික ආරාධුල් පනත 131 වන අධිකාරය

131 වන අධිකාරය වන සංශෝධිත කාර්මික ආරාධුල් පනතේ 4(1) වගන්තිය යටතේ 2009.06.05 දිනැති හා අංක 1604/30 දරන ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ අතිවිශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ ප්‍රසිද්ධ කරන ලද 2009.05.28 දින දරන නියෝගයෙන්, එක් පාර්ශ්වයක් වශයෙන් සිලෝන් හෙවි ඉන්ඩස්ට්‍රිස් ඇන්ඩ් කන්ස්ට්‍රක්ෂන් කම්පැණි ලිමිටඩ් හි සේවය කළ කොළඹ 10, පියදාස සිරිසේන මාවත, අංක 99 හි පදිංචි එස්. ඒ. ධනසේන මහතා, හෝමාගම, මුල්ලේගම, අංක 243 හි පදිංචි එච්. විජේරත්න මහතා, පන්නිපිටිය, ඇඳව්වල, අංක 273 ඒ හි පදිංචි ඊ. ඩී. ධර්මසේන මහතා සහ බොරැල්ලේගමුව, ඇඹිල්ලවත්ත පාර, අංක 11/1 හි පදිංචි ආර්. තිලකරත්න මහතා ඇතුළුව අමුණා ඇති උපලේඛනයේ නම් සඳහන් හතළිස් පස් (45) දෙනා හා අනෙක් පාර්ශ්වය වශයෙන් අතුරුගිරිය, ඔරුවල, කඩුවෙල පාර හි පිහිටි සිලෝන් හෙවි ඉන්ඩස්ට්‍රිස් ඇන්ඩ් කන්ස්ට්‍රක්ෂන් කම්පැණි ලිමිටඩ් අතර පවත්නා කාර්මික ආරාධුල් බේරුම්කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා යොමු කරන ලදුව, බේරුම්කරු විසින් මා වෙත එවා ඇති 2012.11.14 දිනැති ප්‍රදානය එම පනතේ 18(1) වගන්තිය යටතේ මෙයින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබේ.

වී. බී. පී. කේ. වීරසිංහ,
කම්කරු කොමසාරිස්.

2012.12.05 දින,
කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව,
කොළඹ 05.

කාර්මික අධිකරණයේදීය

සිලෝන් හෙවි ඉන්ඩස්ට්‍රිස් ඇන්ඩ් කන්ස්ට්‍රක්ෂන් කම්පැණි ලිමිටඩ් හි සේවය කළ කොළඹ 10 පියදාස සිරිසේන මාවත අංක 99 හි එස්. ධනසේන මහතා, හෝමාගම මුල්ලේගම අංක 243 හි එච්. විජේරත්න මහතා, පන්නිපිටිය, ඇඳව්වල අංක 273 ඒ හි ඊ. ඩී. ධර්මසේන මහතා සහ බොරැල්ලේගමුව, ඇඹිල්ලවත්ත පාර 11/1 හි ආර්. තිලකරත්න මහතා ඇතුළුව අමුණා ඇති උප ලේඛනයේ නම් සඳහන් හතළිස් පස් (45) දෙනා

පැමිණිලිකරුවෝ

නඩු අංක : ඒ 3291

එරෙහිව සිලෝන් හෙවි ඉන්ඩස්ට්‍රිස් ඇන්ඩ් කන්ස්ට්‍රක්ෂන්, කම්පැණි ලිමිටඩ්, කඩුවෙල පාර, අතුරුගිරිය

සේවායෝජක වගඋත්තරකරු

ප්‍රදානය

කම්කරු සබඳතා සහ මිනිස් බල අමාත්‍ය ගරු අනාචුද සෙනෙවිරත්න මහතා විසින් 1957 අංක 14 හා 1957 අංක 62 හා 1962 අංක 04, 1968 අංක 39 (1968 අංක 37 දරන කාර්මික ආරවුල (විශේෂ ප්‍රතිපාදන) පනත සමඟ කියැවෙන) දරන පනත් වලින් සංශෝධිත වූ ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණ පනත් වල 131 වන පරිච්ඡේදයේ (1956 ප්‍රතිශෝධිත මුද්‍රණය) වන කාර්මික ආරවුල් පනතේ 4(1) වන වගන්තියෙන් ඔහු වෙත පැවරී ඇති බලතල අනුව ඔහුගේ 2009.05.18 දිනැති නියෝගයෙන් මා පත් කර ඇත.

(2) පාර්ශ්වයන් අතර ඇති කාර්මික ආරවුලට හේතු වී පවත්නා කාරණය වනුයේ:-

"සීමාසහිත ලංකා වානේ සංස්ථාව හා සිලෝන් හෙව් ඉන්ඩස්ට්‍රීස් ඇන්ඩ් කන්ස්ට්‍රක්ෂන් ලිමිටඩ් අතර 1996 ඔක්තෝබර් මස 31 වන දින ඇති කර ගන්නා ලද ගිවිසුමේ කොන්දේසිවලට අනුව 1975 වර්ෂයට පෙර සංස්ථා සේවයට බැඳී පසුව ඉහත කී සමාගමේ සේවය සඳහා අන්තර්ග්‍රහණය කරනු ලැබූ මෙයට අමුණා ඇති උපලේඛනයෙහි නම් සඳහන් සේවකයින් හතළිස් පස් (45) දෙනා වසර දෙකක කාල සීමාවක් සඳහා සමාගම යටතේ වූ අඩු වරප්‍රසාද යටතේ කොන්ත්‍රාත් පදනම මත සේවයෙහි යෙදවීම හේතුවෙන් එම උපලේඛනයේ නම් සඳහන් සේවකයින් හට යම් අසාධාරණයක් සිදුවූයේද යන්න හා අසාධාරණයක් සිදුවූයේ නම් ඔවුන් එකිනෙකා හට සමාගම වෙතින් කුමන සහනයක් හිමිවිය යුතු ද යන්න පිළිබඳවද වේ."

(3) පැමිණිලි පාර්ශ්වයේ ප්‍රකාශය අනුව සිලෝන් හෙව් ඉන්ඩස්ට්‍රීස් ඇන්ඩ් කන්ස්ට්‍රක්ෂන් ආයතනය විසින් සීමාසහිත ලංකා වානේ සංස්ථාවේ සේවය කළ මෙම නඩුවට අදාළ සේවකයින් 45 දෙනා සේවය කරමින් සිටියදී මෙම සංස්ථාව පුද්ගලීකරණය කරන ලදී. එසේ කිරීමේදී මෙම සංස්ථාවේ ප්‍රාග්ධන කොටස් සිලෝන් හෙව් ඉන්ඩස්ට්‍රීස් ඇන්ඩ් කන්ස්ට්‍රක්ෂන් කම්පැණි ලිමිටඩ් 1996 ඔක්තෝබර් මස 31 දින ඇති කර ගන්නා ලද කොන්දේසි අනුව මෙම සේවකයින්ට අවුරුදු 58 සිට අවුරුදු 60 දක්වා දීර්ඝ කිරීමට ඉඩ සලසා ගන්නා ලදී.

(4) මහා භාණ්ඩාගාරය සහ සිලෝන් හෙව් ඉන්ඩස්ට්‍රීස් ඇන්ඩ් කන්ස්ට්‍රක්ෂන් සමාගම අතර 1968 ඔක්තෝබර් මස 31 වෙනි දින ගිවිස ගන්නා ලද කොන්දේසි අනුව 1975 වර්ෂයට පෙර සංස්ථා සේවයට බැඳුණු සේවකයින්ට අවුරුදු 50 දක්වා සේවය ලබා දීමට වග උත්තරකාර සමාගම බැඳී සිටින බවත් එම ගිවිසුම යම් ආකාරයකින් වෙස් කරන්නේ නම් ඊට මහා භාණ්ඩාගාරයත් වගඋත්තරකාර සමාගමත් එකඟත්වයෙන් කළ යුතු බවයි. මෙම ගිවිසුමේ පිටපතක් වශයෙන් A6 වහයෙන් සලකුණු කොට ඉදිරිපත් කර ඇත.

මෙම ගිවිසුමේ 4.3 වගන්තිය මෙසේය :

"Perchaser shall continue to employ all existing staff of the company from the closing date on terms and conditons **no less favourable than those enjoyed by each of the employees** of the company at the date hereof, including all welfare facilities currently being enjoyed such as the playground and housing facilities. This clause shall not restrict the right of the company to terminate the services of the employees nor prevent the company accepting true voluntary resignations and mutually agreed resignations."

(5) පසුව ශ්‍රී ලංකා නිදහස් සේවක සංගමය, ජාතික සේවක සංගමය, මාණ්ඩලික නිලධාරීන්ගේ සංගමය සහ නිෂ්පාදන ශිල්පීන්ගේ සංගමය යන වෘත්තීය සමිතීන් ඒකාබද්ධව කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල් අමතන ලදුව එවකට කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල් මහින්ද මඩිහනේවා මහතා ඔහුගේ 2001.06.11 දිනැති ලිපියෙන් මෙම සේවකයින්ට අවුරුදු 60 දක්වා සේවය කිරීමට අයිතියක් ඇති බව තහවුරු කර ඇත. කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල්ගේ එම ලිපිය ඒ 5 වශයෙන් ලකුණු කොට බෙරුම්කාර පරීක්ෂණයට ඉදිරිපත් කොට ඇත. වගඋත්තරකාර පාර්ශ්වයේ ප්‍රධාන සාක්ෂිකරු වන නියෝජ්‍ය මානව සම්පත් කළමනාකරු කන්කාන පතිරගේ නිමල් ප්‍රේමරත්නගේ සාක්ෂියෙන් තහවුරු වී ඇත.

(6) කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල් විසින් සී/ස. සිලෝන් හෙව් ඉන්ඩස්ට්‍රීස් ඇන්ඩ් කන්ස්ට්‍රක්ෂන් සමාගම් පිරිස් කලමනාකාර අමතන ලද 2001.06.11 දිනැති ලිපියේ (ඒ 5) හි මේ විස්තර ඇතළත් වේ.

"උක්ත කරුණට අදාළව මෙම කාර්යාලයේ පවත්වන ලද පරීක්ෂණයන්ට අනුව සහ දෙපාර්ශ්වය විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද ලිඛිත දේශනද සැලකිල්ලට ගැනීමේදී මෙම පහත සඳහන් කරුණු මත ආයතනයේ සේවකයින් 84 දෙනාට අසාධාරණයක් සිදුවන බව පෙනී යයි. එනම්,

- (i) 1993.02.03 වකු ලේට් අංක 001/93 ට අනුව සේවකයින් භුක්ති විඳි සියලු වරප්‍රසාද වල අඩුවක් නොවන බව තහවුරු කර තිබීම.
- (ii) 1997.02.09 දිනැති සභාපතිගේ පණිවිඩයෙන් අනාගත රැකියා අභිවෘද්ධිය, රැකියා සුරක්ෂිතභාවය හා ස්ථිරත්වය තහවුරු කර තිබීම.
- (iii) 1997 ජනවාරි සිට මෙවැනි සේවකයින් අට දෙනෙකුට වසර 60 දක්වා සේවය කිරීමට ඉඩ තිබීම.
- (iv) 1975 අප්‍රේල් වලට ප්‍රථම බැඳුන සේවකයින්ට ව්‍යවස්ථාව අනුව වයස අවුරුදු 60 දක්වා සේවය කිරීමට අයිතිය තිබීම.

(7) මේ කරුණු අනුව 1975 අප්‍රේල් මසට පෙර සේවයට බැඳුණු සේවකයින්ට අවුරුදු 60 දක්වා සේවය කිරීමට අයිතියක් ඇති බව තහවුරු කරන අතර, ඒ අනුව කටයුතු කරන ලෙස කරුණාවෙන් දන්වමි."

(8) වගඋත්තරකාර පාර්ශ්වය සමාගම වෙනුවෙන් කරුණු තහවුරු කිරීම සඳහා උපයෝගී කර ගෙන ඇත්තේ RI ලේඛනයයි. එම ලේඛනය මෙම නඩුවට අදාළ ආරවුලට මූලික වන්නා වූ වර්ෂ 1975ට පෙර සේවයට බැඳුණු සේවකයින්ගේ විශ්‍රාම යාමේ වයස පිළිබඳව ගැටලුව සම්බන්ධයෙන් සේව්‍යයා වන චිකෝ (CHICO) පාලන අධිකාරියක් සේවකයින් නියෝජනය කරමින් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් සේවක සංගමයක් අතර ඇති කර ගන්නා ලද සාමූහික ගිවිසුමයි.

(9) වගඋත්තරකාර පාර්ශ්වයේ ස්ථාවරය වී ඇත්තේ 1975 ට පෙර සේවයට බැඳුණු සේවකයින්ගේ විශ්‍රාම යාමේ වයස පිළිබඳව ගැටලුව සහ විශ්‍රාම යාමෙන් අනතුරුව සේවා දිගු ලබාදීමේ දී සේවකයින්ට ලැබෙන වරප්‍රසාද පිළිබඳ ප්‍රශ්න සම්බන්ධයෙන් සේවකයින් සහ සේව්‍යයා අතර කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල්වරයා ඉදිරියේ දී සාකච්ඡා කර අනතුරුව දෙපාර්ශ්වය විසින් ඇති කරගත් එකඟතාවය RI ගිවිසුමෙන් අවසන් කර ගෙන ඇති බවයි. RI ලියවිල්ල අත්සන් කර ඇත්තේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් සේවක සංගමය වෙනුවෙන් ලෙසලි දේවේන්ද්‍ර මහතාත් චිකෝ (CHICO) ආයතනය වෙනුවෙන් එහි

සභාපතිවරයා පමණි. මෙම RI ගිවිසුම සේවකයින්ගේ අයිතිවාසිකම් තහවුරු කර නැති බැවින් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් සේවක සංගමය පමණක් නොව ජාතික සේවක සංගමය, මාණ්ඩලික නිලධාරීන්ගේ සංගමය සහ වෙනත් වෘත්තීය සමිති කීපයක් තම සේවකයින්ගේ අයිතිවාසිකම් සඳහා කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල් ඉදිරියේ දී දීර්ඝ ලෙස කරුණු දක්වමින් එම සේවකයින්ට අවශ්‍ය සහන සියල්ලම ප්‍රමාණවත් ලෙසත් සාධාරණ ලෙසත් A 6 ගිවිසුමේ ඇතුළත් කර ඇති බැවින් කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල්ගේ අනුමැතියකින් තොරව අත්සන් කරන ලද RI ගිවිසුම ප්‍රතික්ෂේප කර ඇත. තවද වගදන්තරකාර පාර්ශ්වය RI වශයෙන් සලකුණු කරන ලද ගිවිසුම කම්කරු ආරවුල් පනතේ 6 වෙනි වගන්තිය ප්‍රකාර ශ්‍රී ලංකා ජනරජයේ ගැසට් පත්‍රයේ ප්‍රසිද්ධ කර නැති බැවින් එය විධිමත් ලියවිල්ලක් නොවන බව පෙන්වා දී ඇත. කම්කරු ආරවුල් පනතේ 6 වෙනි වගන්තියේ ද මෙසේ සඳහන් වේ.

“Where a collective agreement in respect of any industry has been reduced to writing and signed such party may transmit the agreement to the Commissioner and **the Commissioner shall forthwith cause the agreement to be published in the Gazette.**”

(10) මේ අනුව පැහැදිලි ලෙස පෙනී යන්නේ RI සාමූහික ගිවිසුම අවිධිමත් බැවින් ද අවුරුදු 7ක් පමණ පැරැණි බැවින් ද 2002.02.01 ඉල්ලුම්කරුවන් සහ වගදන්තරකාර සමාගම අතර තවදුරටත් කාර්මික ආරවුලක් හටගෙන ඇති බැවින් ද කොමසාරිස් ජනරාල්වරයා ආදාළ පාර්ශ්වයන් සමග පවත්වන ලද සාකච්ඡා අසාර්ථක වී ඇති බැවින් ඔහු විසින් පනතේ 4(1) වගන්තිය යටතේ ක්‍රියා කිරීමට අමාත්‍යවරයාට නොහැකිය යන වගදන්තරකාර පාර්ශ්වයේ තර්කය බිඳ වැටී ඇත.

(11) වගදන්තරකාර පාර්ශ්වයේ නීතිඥවරයා විසින් කරුණු දැක්වීම සඳහා ඔහුගේ ලිඛිත දේශනයේ සඳහන් කර ඇති ANZ Vs Ministry of Labour and others (1995) 2 SLR නඩු තීන්දුව අභියාචනා අධිකරණ නඩු තීන්දුවකි. එහෙත් එස්. බී. පෙරේරා එරෙහිව ස්ටෑඩන්ට් වාටඩ් බැංකුවේ නඩුවේ (S.C. Appeal 104/94) නඩු තීන්දුවේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරු අමරසිංහ මහතා එම තීන්දුවේ මෙසේ පවසා ඇත.

“A dispute that had arisen while the contract of employment existed could be referred for settlement even though the contract had been later terminated and whether such termination had been initiated or brought about by the employer or by the employee himself.”

(12) “බේරුම්කරුවෙකුට පහත මගින් දී ඇති අධිකරණ බලය (Jurisdiction) වන්නේ ඇමතිවරයා විසින් යොමු කරන සුළු කාර්මික ආරවුලක් විභාග කර තීන්දු කිරීම පමණි. එසේ නොවූ සාමූහික ගිවිසුමක නීත්‍යානුකූලභාවය නම් නීති ප්‍රශ්න විමසීමට කාර්මික අධිකරණයට/බේරුම්කරුවෙකුට අධිකරණ බලයක් නොමැත” යන්න වගදන්තරකාර පාර්ශ්වයේ උගත් නීතිඥවරයාගේ ලිඛිත දේශනයේ සඳහන් වේ.

(13) මෙම කියමනේ වගදන්තරකාර පාර්ශ්වයේ නීතිඥවරයාගේ පවු දැනුම විදහාපායි. කාර්මික අධිකරණ පනතේ 4(1) වගන්තියේ සුළු කාර්මික ආරවුලක් “(Minor Industrial Dispute)” යන්න පනතෙහි හෝ කිසිම අධිකරණයක් විසින් අර්ථ නිරූපනය කර නැත. වර්ෂ 1951 දී පනත ක්‍රියාත්මක වූ දිනේ සිටම මේ වනතෙක් (2012) සේවයෙන් පහ කිරීම ඇතුළු සෑම වර්ගයේ කාර්මික ආරවුලක්ම කාර්මික අධිකරණයේ බේරුම්කරුවන්ට යොමුකර ඇත. ඒ පිළිබඳව කිසිම අධිකරණයක තීන්දුවකින් බේරුම්කරුගේ බලතල සීමා කර නැත. එසේ වුවත් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ වැදගත් නඩු තීන්දු ගණනාවකින් බේරුම්කරුට පුළුල් බලතල තිබෙන බව තහවුරු කර ඇත. මේ සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ අගවිනිසුරු පී. රණසිංහ අග විනිසුරුගේ ප්‍රධානත්වයෙන් විනිසුරුවන් 7 දෙනෙකුගේ නඩු තීන්දුවක ගන්නා ලද තීරණයක් පහත ගෙනහැර දක්වමි.

State Bank of India vs Edirisinghe and others (1991) ISLR 397

Per Tambiah J

“An Industrial Arbitrator is not tied down and fettered by the terms of contract of employment between the employer and the workman. **He can create new rights and introduce new obligations between the parties**”.

“The effect of the award is to introduce terms which become implied terms of the contract.”

“The Industrial Arbitrator creates a new contract for the future, a judge enforces the rights and liabilities arising out of an existing contract. Industrial Arbitrator settles disputes by directing new conditions of employment to come into force in the future.”

(14) මෙම බේරුම්කරණ නඩුගොනුවට අමුණා ඇති උප ලේඛනයේ සහන ඉල්ලා ඇති සේවකයින්ගේ ගණන 45කි. ඔවුන්ගේ නම් ලේඛනයේ දැක්වේ.

මෙම සේවකයින් අතුරින් එල්ලාවලගේ උපනිස්ස විමලධර්ම (අංක 16), රාජමන්ත්‍රී සුරියආරච්චිගේ ධනසේන (අංක 01) සහ ආර්. නිලකරන්ත (අංක 04) විභාගය අවසන් වන්නට පෙර මියගොස් ඇත. මෙම නිලධාරීන්ගේ නීත්‍යානුකූල අනුප්‍රාප්තිකයින් සම්බන්ධයෙන් ජීවතුන් අතර සිටින නැදැයින් මගින් විධිමත් ලෙස අදාළ ලියකියවිලි ඉදිරිපත් කර නැති අතර මෙම ලියවිලි පරීක්ෂා කර බැලීමට වගදන්තරකාර පාර්ශ්වයේ නීතිඥවරුන්ට ද අවස්ථාවක් නොවීය. විභාගය අවසානයේ දී ඉදිරිපත් කළ ලිඛිත දේශන සමග මියගිය ඉහත සඳහන් නිලධාරීන්ට අදාළ ලියවිලි කීපයක් ඉදිරිපත් කරන ලදී. මේ අතරතුරදී ඉල්ලුම්කාර පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් මුලසිටම පෙනී සිටි විල්බට් පෙරේරා මහතා හදිසියේම මියගිය බැවින් ඉල්ලුම්කරුවන් වෙනුවෙන් පෙනී සිටි නව නියෝජිත උපාලි කුලරත්න මහතා ද කඩිමුඩියේම ඉල්ලුම්කරුවන් වෙනුවෙන් නඩුව අවසන් කරන ලදී. මේ හේතුව නිසා මියගිය ඉල්ලුම්කරුවන්ගේ ඥාතීන් මෙන්ම වගදන්තරකාර පාර්ශ්වයට ද අගතියක් සිදුවී ඇති බව පෙනේ. එබැවින් මේ තත්ත්වය යටතේ මෙම නිලධාරීන් තිදෙනා සම්බන්ධයෙන් ප්‍රධානයක් දීමෙන් වැළකී සිටීමට මට සිදුවිය. මෙම නිලධාරීන් දෙදෙනා සම්බන්ධයෙන් අදාළ සියලු ලියකියවිලි මියගිය නිලධාරීන් මගින් කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල්වරයා ඉදිරියේදී පැවැත්වෙන පරීක්ෂණයකට ඉදිරිපත් කර තීරණයක් ලබා ගැනීමට ඉල්ලුම්කාර පාර්ශ්වයට මම නියෝග කරමි.

(15) උපලේඛනයේ අංක 6 හි නම සඳහන් ඒ. ජී. ජී. යූ. අමරසිංහ මහතා 1999.12.31 දින සිට ක්‍රියාත්මක වන පරිදි සේවයෙන් ඉල්ලා අස්වී ඇති අතර එම ඉල්ලා අස්වීම සමාගමේ පිරිස් කළමනාකරු විසින් භාරගෙන ඇත. විධිමත් ලෙස ඉදිරිපත් කරන ලද ඉල්ලා අස්වීම් භාර ගැනීමට ඒ 6 හි 4(බී) වගන්තියේ ප්‍රතිපාදන ඇතත් එවැනි නිලධාරියෙකු නැවත සේවයේ පිහිටුවීමට ඒ 6 හි ප්‍රතිපාදන නැති බැව් පෙනේ. එබැවින් එම නිලධාරියා සම්බන්ධයෙන් ද කොමසාරිස් ජනරාල්වරයා ඉදිරියේ සියලු ලේඛන ඉදිරිපත් කොට තීරණයක් ලබා ගන්නා ලෙස ද ඉල්ලුම්කාර පාර්ශ්වයට මම නියෝග කරමි.

(16) කරුණු මෙසේ හෙයින් උපලේඛනයෙහි සඳහන් අනික් සේවකයන් 41 දෙනා සම්බන්ධයෙන් පඩි විස්තර නිෂ්පාදන දිරි දීමනා, බෝනස් ප්‍රතිලාභ සේවක අර්ථ සාධක සහ සේවායෝජක භාරකාර අරමුදල් ගෙවීම් (EPF & ETF/ Payment) සහ වෙනත් ප්‍රතිලාභ සැලකිල්ලට ගෙන එම සේවකයින්ට ගෙවිය යුතු මුදල් සහ දීමනා ආදිය නිවැරදිව ලෙස ගණනය කර මෙම ප්‍රදානය ශ්‍රී ලංකා ජනරජයේ ගැසට් පත්‍රයේ පළ කිරීමෙන් පසු සති හයක් (6) ඇතුළත එම නිලධාරීන් වගඋත්තරකාර ආයතනයේ කාර්යාලයට කැඳවා ගෙවන ලෙසට වග උත්තරකාර පාර්ශ්වයට සති 6ක් ඇතුළත ක්‍රියාත්මක කිරීම සිලෝන් හෙව් ඉන්ඩස්ට්‍රියස් ඇන්ඩ් කන්ස්ට්‍රක්ෂන් කම්පැනි ලිමිටඩ් හෝ එහි නිත්‍යානුකූල අනුප්‍රාප්තිකයාට මම නියෝග කරමි.

මෙම ප්‍රදානය සාධාරණ සහ යුක්ති සහගත බැව් මම පිළිගනිමි.

ටී. පියසෝම,
බේරුම්කරු.

2012 නොවැම්බර් 07.

ඉහත කී උපලේඛනය මීට අමුණා ඇත.

උපලේඛනය

01. එස්. ඒ. ධනසේන	23. ඩී. ජී. නන්දසිරි
02. එච්. විජේරත්න	24. ඩී. යාපා
03. ඊ. ඩී. ධර්මසේන	25. ජී. පී. ජයවර්ධන
04. ආර්. තිලකරත්න	26. පී. එස්. පීරිස්
05. ඩබ්ලිව්. වතුරපාල	27. එන්. ඩබ්ලිව්. පියතිස්ස
06. ඒ. පී. ජී. යූ. අමරසිංහ	28. පී. වරුණවිතාන
07. එල්. ජයසේන	29. කේ. විමලතුංග
08. පී. තිලකරත්න	30. එම්. ඩී. පෙරේරා
09. කේ. ඊ. ඩී. ඊ. එස්. සෙනවිරත්න	31. කේ. එල්. ඩී. රූපරත්න
10. කේ. ඩී. කේ. විජේනායක	32. පී. එස්. ගෝමස්
11. ටී. ඩී. ජයවර්ධන	33. ඩී. ප්‍රේමසිරි
12. කේ. කරෝලිස්	34. ඩබ්ලිව්. ඒ. එස්. වර්ණකුලසූරිය
13. එස්. ඡන්මුගසුන්දරම්	35. ඩබ්ලිව්. ඒ. පියසේන
14. ඒ. කේ. තිලකරත්න	36. කේ. එම්. දයාසිරි
15. එම්. විරරත්න	37. පී. ඩී. විජේසේන
16. ඊ. යූ. ඩබ්ලිව්. පීරිස්	38. කේ. පී. පෙරේරා
17. කේ. එල්. එස්. වන්දරත්න	39. ඒ. ජයසුන්දර
18. ඒ. ඊ. අයි ද සිල්වා	40. ඩී. එස්. අමරසේකර
19. එස්. සෙල්වරත්නම්	41. එම්. පී. එස්. පෙරේරා
20. ඒ. කේ. පෙරේරා	42. සී. රණසිංහ
21. කේ. ඒ. සමරසිංහ	43. එම්. ඩී. ජයලත්
22. ජේ. එම්. රණසිංහ බණ්ඩා	44. ටී. ඩී. ගුණදාස
	45. එල්. ඩී. සී. පෙරේරා